

„Гледао сам ово са Аном. Стварно иду предалеко. Наручено питање, нека лева ТВ, па одговор – низак напад на вас.“

Ово је једна од више сличних порука којима су ме јуче обавестили да сам био предмет критике премијерке Ане Брнабић на њеној конференцији за медије. И да је уз критику моје стручности (и то, замислите, баш поводом мог недавног текста на Пешчанику, који је стављен у исти ранг са питањем државне телевизије Кине!) кажу, додуше тише, у пола гласа, дозволила себи и некакве инсинуације на рачун мог, зна се, лошег карактера и злих намера.

На недостојне инсинуације нећу да се осврћем. А немам баш ни жељу да о праву полемишем са особом која је, бар кад је право у питању, не само потпуни аналфабета, него уз то има изразиту, више пута потврђену склоност да право изиграва и крши. Ипак, имајући у виду да је особа стицајем околности премијерка моје земље, као и да успостављену контролу медија злоупотребљава да би дезинформисала јавност – још једном ћу се позабавити темом „ванредног стања“.

И пре него што је ванредно стање уведено, новинари су ме замолили за коментар. Питањем да ли ће оно фактички бити уведено, будући да је било у сфери спекулација, нисам желео да се бавим, али сам рекао да с правног аспекта за увођење ванредног стања, поготово имајући у виду начин који је најављено, нема основа.

Упозорио сам, уз остало, да је нужно разликовати појмове „ванредно стање“ и „ванредна ситуација“. Разликују их и устав и закон, уводе се из различитих разлога, предлажу их и о њима одлучују различити органи, подразумевају различите мере и, што је најважније, битно се разликују по последицама које могу имати по права грађана. У ванредном стању ограничења права могу бити далеко већа, а и отворена је могућност таквих ограничавања која имају врло мало или нимало везе са сузбијањем епидемије.

Анино незнање или свесно креирани преседан?!

Пише: Родољуб Шабић
петак, 20 март 2020 11:48

[Пешчаник.нет](#)